

พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๕๔ ผู้รับอนุญาตผู้ใดขาดคุณสมบัติ หรือเข้าลักษณะต้องห้ามข้อหนึ่งข้อใด ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ หรือไม่จัดให้มีเภสัชกรอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาที่เปิดดำเนินการตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง ผู้อนุญาตโดยความเห็นหรือคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้</p> <p>ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตใด ๆ อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นสองปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาตและผู้อนุญาตจะออกใบอนุญาตให้หรือไม่ก็ได้ สุดแต่จะพิจารณาเห็นสมควร</p> <p>มาตรา ๕๕ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบ ในกรณีไม่พบตัวผู้ถูกสั่งหรือผู้ถูกสั่งไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ปิดคำสั่งไว้ ณ ที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายที่</p>	<p>ให้พนักงานเจ้าหน้าที่อายัดวัตถุออกฤทธิ์ที่เหลือของผู้ถูกพักใช้ใบอนุญาตไว้ ณ สถานที่ทำการของผู้รับอนุญาต</p> <p>ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตใด ๆ ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีกไม่ได้</p> <p>มาตรา ๕๐ ผู้รับอนุญาตผู้ใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๔ (๔) หรือมาตรา ๒๒ (๑) หรือไม่จัดให้มีเภสัชกรอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาที่เปิดทำการตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้</p> <p>ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตใด ๆ อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นสองปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต</p> <p>มาตรา ๕๑ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบ ในกรณีไม่พบตัวผู้รับอนุญาตหรือผู้รับอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ปิดคำสั่งไว้ในที่เปิดเผย</p>	<p>เพื่อให้ครอบคลุมคุณสมบัติของผู้รับอนุญาตเกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์ประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ และให้การเพิกถอนใบอนุญาตต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ เพื่อให้เป็นหลักเกณฑ์เดียวกับ การเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒</p>

พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>สถานที่ผลิต สถานที่ขาย หรือสถานที่นำเข้า ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ และให้ถือว่าผู้รับอนุญาตได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ขีดคำสั่ง</p> <p>คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง จะโฆษณาในหนังสือพิมพ์หรือโดยวิธีอื่นอีกด้วยก็ได้</p> <p>มาตรา ๗๖ ผู้อนุญาตโดยความเห็นหรือคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนกำหนดเวลาได้ เมื่อเป็นที่พอใจว่าผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว</p> <p>มาตรา ๗๗ ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ยกอุทธรณ์ หรือแก้ไขคำสั่งของผู้อนุญาตในทางที่เป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ได้</p> <p>คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุดท้าย การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งย่อมไม่เป็นการทุเลา</p>	<p>และเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับอนุญาตได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่รับหรือไปรับคำสั่ง แล้วแต่กรณี</p> <p>คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง จะโฆษณาในหนังสือพิมพ์หรือโดยวิธีอื่นอีกด้วยก็ได้</p> <p>มาตรา ๘๒ ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งยกเลิกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนกำหนดเวลาได้ เมื่อเป็นที่พอใจว่าผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว</p> <p>มาตรา ๘๓ ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ยกอุทธรณ์ ยกเลิกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือแก้ไขคำสั่งของผู้อนุญาตในทางที่เป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ได้</p> <p>คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุดท้าย การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นการทุเลา</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขในมาตรา ๗๙</p>

พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>การบังคับตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต</p> <p>มาตรา ๕๘ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขายวัตถุออกฤทธิ์ของตนที่เหลืออยู่แก่ผู้รับอนุญาตอื่น หรือแก่ผู้ซึ่งผู้อนุญาตเห็นสมควรก็ได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือวันที่ได้ทราบคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี เว้นแต่ผู้อนุญาตจะผ่อนผันขยายระยะเวลาให้ต่อไปอีกแต่ต้องไม่เกินหกสิบวัน</p> <p>หมวด ๑๐ มาตรการควบคุมพิเศษ</p> <p>มาตรา ๕๙ ให้ถือว่าวัตถุตำรับที่มีวัตถุออกฤทธิ์ในประเภทหนึ่งประเภทใดปรุงผสมอยู่เป็นวัตถุออกฤทธิ์ในประเภทนั้นด้วย</p>	<p>การบังคับตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต</p> <p>มาตรา ๘๕ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตต้องทำลายหรือขายวัตถุออกฤทธิ์ของตนที่เหลืออยู่ในส่วนที่เกินกว่าที่กฎหมายให้มีไว้ในครอบครอง ในกรณีที่ขายให้ขายแก่ผู้รับอนุญาตอื่นหรือแก่ผู้ซึ่งผู้อนุญาตเห็นสมควร ทั้งนี้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือวันที่ได้ทราบคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี เว้นแต่ผู้อนุญาตจะผ่อนผันขยายระยะเวลาต่อไปอีกแต่ต้องไม่เกินหกสิบวัน</p> <p>ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้วัตถุออกฤทธิ์ที่เหลืออยู่ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข และให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด</p> <p>หมวด ๑๐ มาตรการควบคุมพิเศษ</p> <p>มาตรา ๘๕ ให้ถือว่าวัตถุตำรับที่มีวัตถุออกฤทธิ์ในประเภทหนึ่งประเภทใดปรุงผสมอยู่เป็นวัตถุออกฤทธิ์ในประเภทนั้นด้วย</p>	<p>เพื่อเป็นมาตรการบังคับแก่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต</p>

พระราชบัญญัติวัดอุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัดอุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๖๐ ในกรณีวัดอุดำรับมีวัดอุออกฤทธิ์อันระบุดูอยู่ในประเภทต่างกันอย่างมากกว่าหนึ่งประเภทผสมอยู่ให้ถือว่าวัดอุดำรับนั้นเป็นวัดอุออกฤทธิ์ในประเภทที่มีการควบคุมเข้มงวดกว่าในประเภทที่ผสมอยู่นั้น</p> <p>มาตรา ๖๑ ในกรณีวัดอุดำรับใด</p> <p>(๑) มีวัดอุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างปรุผสมอยู่</p> <p>(๒) มีลักษณะที่ไม่อาจก่อให้เกิดมีการใช้ที่ผิดทาง</p> <p>(๓) ไม่สามารถจะแยกสกัดเอาวัดอุออกฤทธิ์ที่มีอยู่ในวัดอุดำรับนั้นกลับมาใช้ในปริมาณที่จะทำให้เกิดมีการใช้ที่ผิดทาง และ</p> <p>(๔) ไม่ก่อให้เกิดอันตรายทางด้านสุขภาพและสังคมได้</p> <p>รัฐมนตรีอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้เป็นวัดอุดำรับยกเว้นได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>วัดอุดำรับยกเว้นที่ประกาศตามวรรคสอง รัฐมนตรีอาจประกาศเพิกถอนได้ เมื่อปรากฏว่าวัดอุดำรับนั้นไม่ตรงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๘๖ ในกรณีที่วัดอุดำรับมีวัดอุออกฤทธิ์อันระบุดูอยู่ในประเภทต่างกันอย่างมากกว่าหนึ่งประเภทผสมอยู่ให้ถือว่าวัดอุดำรับนั้นเป็นวัดอุออกฤทธิ์ในประเภทที่มีการควบคุมเข้มงวดที่สุดในบรรดาวัดอุออกฤทธิ์ที่ผสมอยู่นั้น</p> <p>มาตรา ๘๗ รัฐมนตรีอาจประกาศกำหนดให้วัดอุดำรับใดซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นวัดอุดำรับยกเว้นได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>(๑) มีวัดอุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างปรุผสมอยู่</p> <p>(๒) มีลักษณะที่ไม่อาจก่อให้เกิดการใช้ที่ผิดทาง</p> <p>(๓) ไม่สามารถจะแยกสกัดเอาวัดอุออกฤทธิ์ที่มีอยู่ในวัดอุดำรับนั้นกลับมาใช้ในปริมาณที่จะทำให้เกิดการใช้ที่ผิดทาง และ</p> <p>(๔) ไม่ก่อให้เกิดอันตรายทางด้านสุขภาพและสังคมได้</p> <p>วัดอุดำรับยกเว้นที่ประกาศตามวรรคสอง รัฐมนตรีอาจประกาศเพิกถอนได้เมื่อปรากฏว่าวัดอุดำรับนั้นไม่ตรงลักษณะที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง</p>	<p>การประกาศในราชกิจจานุเบกษาได้กำหนดไว้ในมาตรา ๖ วรรคสองแล้ว</p>

พระราชบัญญัติวัดอุทิศออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัดอุทิศออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๖๒ ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากกระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากกระทรวงสาธารณสุขมีไว้ในครอบครอง หรือใช้ประโยชน์ใด ๆ ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภทเว้นแต่ได้รับใบอนุญาต</p> <p>การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ให้นำความในมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๖๓ บทบัญญัติมาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง ไม่ใช้บังคับแก่</p> <p>(๑) การมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์สำหรับกิจการของผู้รับอนุญาตผลิต ขาย นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔</p> <p>(๒) การมีไว้ในครอบครองของบุคคลในปริมาณพอสมควรเพื่อการเสพ การรับเข้าร่างกาย หรือการใช้</p>	<p>มาตรา ๘๘ ห้ามผู้ใดมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภท เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต</p> <p>การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>การมีวัตถุออกฤทธิ์ชื่อและประเภทใดไว้ในครอบครองซึ่งคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์เกินปริมาณที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ถือว่ามิไว้ในครอบครองเพื่อขาย</p> <p>มาตรา ๘๙ บทบัญญัติมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง ไม่ใช้บังคับแก่</p> <p>(๑) การมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภทสำหรับกิจการของผู้รับอนุญาตผลิต ขาย นำเข้า ส่งออกหรือนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ประเภท นั้น ๆ</p> <p>(๒) การมีไว้ในครอบครองของบุคคลในปริมาณพอสมควรเพื่อการเสพ การรับเข้าร่างกาย หรือการใช้</p>	<p>เพื่อให้การมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ใด ๆ ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนต้องได้รับใบอนุญาต ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>กำหนดบทสันนิษฐานสำหรับความผิดที่จะนำไปสู่การลงโทษ เพื่อเป็นเกณฑ์เปรียบเทียบสำหรับฐานความผิดมีไว้ในครอบครองเพื่อขาย</p> <p>เพื่อให้ครอบคลุมถึงวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภท</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพ</p>

พระราชบัญญัติว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ด้วยวิธีอื่นใดซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามคำสั่งของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรม หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง ที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์ บำบัด บรรเทา รักษา หรือป้องกันโรคหรือความเจ็บป่วยของบุคคลนั้นหรือสัตว์ของบุคคลนั้น</p> <p>(๓) การมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ตามหน้าที่ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ของกระทรวง ทบวง กรม สภากาชาดไทย องค์การเภสัชกรรมหรือสถาบันอื่นของทางราชการตามที่รัฐมนตรี ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>(๔) การมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ตามหน้าที่ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ของผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากกระทรวงสาธารณสุข</p> <p>(๕) การมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ในปริมาณพอสมควรที่จำเป็นต้องใช้ประจำในการปฐมพยาบาลหรือในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินในเรือ เครื่องบิน หรือยานพาหนะอื่นใดที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศ</p>	<p>ด้วยวิธีอื่นใดซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามคำสั่งของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมหรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง ที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์ บำบัด บรรเทา รักษาหรือป้องกันโรคหรือความเจ็บป่วยของบุคคลหรือสัตว์นั้น</p> <p>(๓) การมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ตามหน้าที่ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ของกระทรวง ทบวง กรม และสภากาชาดไทย หรือหน่วยงานของรัฐตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>(๔) การมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ในปริมาณเท่าที่จำเป็นต้องใช้ประจำในการปฐมพยาบาลหรือในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินในยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศ รวมทั้งในเรือหรืออากาศยานส่วนบุคคล</p>	<p>เพื่อให้การครอบครองหรือใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ขององค์การเภสัชกรรมต้องได้รับใบอนุญาตด้วย เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกันกับภาคเอกชน</p> <p>เพื่อให้การมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ของผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากกระทรวงสาธารณสุขต้องได้รับใบอนุญาตด้วย เพื่อประโยชน์ในการควบคุมตรวจสอบ</p>

พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๖๒ จิตวา ห้ามมิให้ผู้ใดจงใจ ชักนำ ยุงส่งเสริม ใช้อุบายหลอกลวง หรือขู่เข็ญ ให้ผู้อื่นเสพ วัตถุออกฤทธิ์</p> <p>ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือผู้ประกอบ โรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่ง ในสาขาพันธุกรรมอาจ แนะนำหรือบังคับให้ผู้อื่นเสพเพื่อประโยชน์ในการ รักษาพยาบาลผู้นั้นได้</p>	<p>มาตรา ๙๓ ห้ามผู้ใดจงใจ ชักนำ ยุงส่งเสริม ใช้อุบายหลอกลวง ขู่เข็ญ ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอันใดให้ผู้อื่นเสพวัตถุ ออกฤทธิ์</p> <p>ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือผู้ประกอบวิชาชีพ ทันตกรรมอาจแนะนำหรือสั่งให้ผู้อื่นเสพวัตถุออกฤทธิ์เพื่อ ประโยชน์ในการรักษาพยาบาลผู้นั้นได้</p> <p>มาตรา ๙๔ ในกรณีจำเป็นและมีเหตุอันควรเชื่อได้ ว่ามีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดเสพวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในเคหสถาน สถานที่ใด ๆ หรือยานพาหนะ ให้พนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พระราชบัญญัตินี้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบ หรือสั่งให้รับ การตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นมีวัตถุ ออกฤทธิ์ดังกล่าวอยู่ในร่างกายหรือไม่</p> <p>พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ตำแหน่งใด ระดับใดหรือ ชั้นยศใด จะมีอำนาจหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจะตั้งได้รับอนุมัติจาก</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพ</p> <p>เพื่อให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจหรือทดสอบเกี่ยวกับ การเสพวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล รวมทั้งกำหนดกรอบเกี่ยวกับ วิธีการตรวจหรือการทดสอบเพื่อให้เกิดความชัดเจน ในทางปฏิบัติซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยยาเสพติด ให้โทษ</p>

พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ที่ไม่ได้จดทะเบียนในราชอาณาจักรแต่ลำยานพาหนะดังกล่าวจดทะเบียนในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๖๒</p> <p>มาตรา ๖๔ ในกรณีให้เห็นสมควร รัฐมนตรีจะประกาศในราชกิจจานุเบกษา ระบุวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรม หรือผู้ประกอบกรทำบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่งมีไว้ในครอบครองในปริมาณที่รัฐมนตรีกำหนดโดยไม่ต้องขออนุญาตก็ได้</p> <p>มาตรา ๖๒ ทวิ ห้ามมิให้ผู้ใดเสพวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑</p> <p>มาตรา ๖๒ ตริ ห้ามมิให้ผู้ใดเสพวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ เว้นแต่การเสพตามคำสั่งของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรมเพื่อประโยชน์ในการรักษาพยาบาลผู้นั้น</p>	<p>เพื่อการเดินทางระหว่างประเทศ ซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในราชอาณาจักร</p> <p>มาตรา ๙๐ ในกรณีให้เห็นสมควร รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ที่ให้ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมหรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งมีไว้ในครอบครองในปริมาณที่รัฐมนตรีกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ โดยไม่ต้องขออนุญาตก็ได้</p> <p>มาตรา ๙๑ ห้ามผู้ใดเสพวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑</p> <p>มาตรา ๙๒ ห้ามผู้ใดเสพวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ เว้นแต่เป็นการเสพตามคำสั่งของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมเพื่อประโยชน์ในการรักษาพยาบาลผู้นั้น</p>	<p>เพื่อให้การมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ของผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุขจะต้องได้รับอนุญาต เพื่อประโยชน์ในการควบคุมตรวจสอบ เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพ เพื่อให้คณะกรรมการช่วยพิจารณาความเหมาะสมของการกำหนดปริมาณวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ที่ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุขจะมีไว้ในครอบครองได้โดยไม่ต้องขออนุญาต</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพ</p>

พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๖๕ ผู้รับอนุญาตผลิต ขาย นำเข้า ส่งออก นำผ่านหรือมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ ต้องจัดให้มีการป้องกันตามสมควรเพื่อมิให้วัตถุออกฤทธิ์สูญหายหรือมีการนำเอาวัตถุออกฤทธิ์ไปใช้โดยมิชอบ</p>	<p>บุคคลใดก่อนดำเนินการ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนดด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ โดยมีเอกสารที่ได้รับมอบหมายประจำตัวพนักงานฝ่ายปกครองหรือ ตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายนั้น</p> <p>วิธีการตรวจหรือการทดสอบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ ในประกาศ ดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีมาตรการเกี่ยวกับการแสดง ความบริสุทธิ์ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ และมาตรการ เกี่ยวกับการห้ามเปิดเผยผลการตรวจหรือทดสอบแก่ผู้ที่ไม่ มีหน้าที่เกี่ยวข้องในกรณีที่ปรากฏผลในเบื้องต้นเป็นที่ สงสัยว่ามีวัตถุออกฤทธิ์อยู่ในร่างกายจนกว่าจะได้มีการตรวจ ยืนยันผลเป็นที่แน่นอนแล้ว</p> <p>มาตรา ๙๕ ผู้รับอนุญาตผลิต ขาย นำเข้า ส่งออก นำผ่านหรือมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ ต้องจัดให้มีการป้องกันตามสมควรเพื่อมิให้ วัตถุออกฤทธิ์สูญหายหรือมีการนำไปใช้โดยมิชอบ</p>	

พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๖๖ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิใช่เภสัชกรที่อยู่ประจำควบคุมกิจการของสถานที่ผลิต สถานที่ขาย หรือสถานที่นำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ ขยายวัตถุดังกล่าวให้แก่ผู้อื่น ในสถานที่นั้น เว้นแต่อยู่ในความควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดของเภสัชกรประจำสถานที่นั้น</p> <p>มาตรา ๖๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๖๘ เภสัชกรจะขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ให้ได้ เฉพาะแก่กระทรวง ทบวง กรม สภากาชาดไทย องค์การเภสัชกรรม สถาบันอื่นของทางราชการตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรม ผู้ประกอบเภสัชกรบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง ผู้ที่มีใบสั่งยาของบุคคลดังกล่าว หรือผู้รับอนุญาตผลิต ขาย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ เท่านั้น และต้องลงบัญชีรายละเอียดการขายทุกครั้งตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ใบสั่งยามาตรวรรคหนึ่งให้ใช้ได้ครั้งเดียว เว้นแต่ผู้สั่งจะได้กำหนดไว้ว่า ให้จ่ายซ้ำได้แต่รวมกันต้องไม่เกินสามครั้ง และจำนวนยาที่สั่งแต่ละครั้งต้องไม่เกินจำนวนที่จำเป็นต้องใช้ ภายในเวลาไม่เกินสามสัปดาห์</p>	<p>มาตรา ๖๖ ห้ามผู้ใดซึ่งมิใช่เภสัชกรที่อยู่ประจำควบคุมกิจการของสถานที่ผลิต สถานที่ขายหรือสถานที่นำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ขยายวัตถุออกฤทธิ์ให้แก่ผู้อื่น ในสถานที่นั้น เว้นแต่อยู่ในความควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดของเภสัชกรประจำสถานที่นั้น</p> <p>มาตรา ๖๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๖๘ เภสัชกรจะขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ให้ได้ เฉพาะแก่กระทรวง ทบวง กรม และสภากาชาดไทย หรือหน่วยงานของรัฐตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม หรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง ผู้ที่มีใบสั่งยาของผู้ประกอบวิชาชีพดังกล่าว หรือผู้รับอนุญาตผลิต ขาย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ เท่านั้น และต้องจัดให้มีการลงบัญชีรายละเอียดการขายทุกครั้งตามแบบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ใบสั่งยามาตรวรรคหนึ่งให้ใช้ได้ครั้งเดียว เว้นแต่ผู้สั่งจะได้กำหนดไว้ว่า ให้จ่ายซ้ำได้แต่รวมกันต้องไม่เกินสามครั้ง และจำนวนยาที่สั่งแต่ละครั้งต้องไม่เกินจำนวนที่จำเป็นต้องใช้ภายในเวลาไม่เกินสามสัปดาห์</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขมาตรา ๒๑ (๒) ซึ่งมีผลให้องค์การเภสัชกรรมต้องขอรับใบอนุญาตผลิต ขายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ประเภท ๓ หรือประเภท ๔</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพ</p>

พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ไปสั่งยาแต่ละฉบับให้ใช้ได้ไม่เกินเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ออก</p> <p>มาตรา ๖๘ ในกรณีไม่มีผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่ง ใบสาขาทันตกรรมหรือผู้ประกอบกรบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่งในปริมาณหลักิโลเมตรจากสถานที่ที่มีใบอนุญาตขายวัตถุออกฤทธิ์ เกสซ์กรที่อยู่ประจำควบคุมกิจการของสถานที่ยานั้นจะขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ สำหรับผู้ป่วยหรือสัตว์ป่วยโดยไม่ต้องมีใบสั่งยาของบุคคลดังกล่าวก็ได้ แต่ทั้งนี้จะขายสำหรับการใช้แต่ละรายได้ไม่เกินสามวันต่อเดือน และต้องลงบัญชีรายละเอียดการขายทุกครั้งตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>ไปสั่งยาแต่ละฉบับให้ใช้ได้ไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ออก</p> <p>มาตรา ๙๘ ในกรณีที่ไม่มีสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล สถานพยาบาลของรัฐ หรือสถานพยาบาลสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลสัตว์หรือสถานพยาบาลสัตว์ของรัฐ ซึ่งมีผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม หรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง ให้การรักษาพยาบาลผู้ป่วยหรือสัตว์ป่วยในปริมาณหลักิโลเมตรนับจากสถานที่ที่มีใบอนุญาตขายวัตถุออกฤทธิ์ เกสซ์กรที่อยู่ประจำควบคุมกิจการของสถานที่ขายนั้นจะขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ สำหรับผู้ป่วยหรือสัตว์ป่วยโดยไม่ต้องมีใบสั่งยาของผู้ประกอบวิชาชีพดังกล่าวก็ได้ แต่ทั้งนี้จะขายสำหรับการใช้แต่ละรายได้จำนวนไม่เกินสามวันต่อเดือน และต้องจัดให้มีการลงบัญชีรายละเอียดการขายทุกครั้งตามแบบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติ เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพ เพื่อลดขั้นตอนการดำเนินการ โดยให้เป็นอำนาจ ของคณะกรรมการในการกำหนดแบบการลงบัญชี รายละเอียดการขายวัตถุออกฤทธิ์แทนการกำหนด โดยกฎกระทรวง</p>

พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๖๕ ในการส่งมอบวัตถุออกฤทธิ์ตาม มาตรา ๖๗ หรือมาตรา ๖๘ เกสเซอร์ต้องมอบค่าเดือนหรือ ข้อควรระวังตามประกาศของรัฐมนตรีมาตรา ๖ (๔) ให้แก่ ผู้ซื้อด้วย</p> <p>หมวด ๑๑ การค้าระหว่างประเทศ</p> <p>มาตรา ๗๐ ในการนำเข้าหรือส่งออกแต่ละคราว ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ผู้ซึ่งได้รับ มอบหมายจากกระทรวงสาธารณสุข ต้องได้รับใบอนุญาต เฉพาะคราวจากผู้อนุญาตก่อน</p> <p>การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ในกฎกระทรวง</p>	<p>มาตรา ๙๙ ในการส่งมอบวัตถุออกฤทธิ์ตาม มาตรา ๙๗ หรือมาตรา ๙๘ เกสเซอร์ต้องมอบค่าเดือน หรือข้อควรระวังตามประกาศของรัฐมนตรีมาตรา ๗ (๖) ให้แก่ผู้ซื้อด้วย</p> <p>หมวด ๑๑ การค้าระหว่างประเทศ</p> <p>มาตรา ๑๐๐ การนำเข้าหรือส่งออกซึ่ง วัตถุออกฤทธิ์ของผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๐ นอกจากจะต้องได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ดังกล่าวแล้ว ในการนำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ของ ผู้รับอนุญาตในแต่ละครั้งต้องได้รับใบอนุญาตเฉพาะคราว ทุกครั้งที่นำเข้าหรือส่งออกอีกด้วย ในกรณีที่ผู้รับอนุญาต ไม่สามารถส่งออกได้ตามปริมาณที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เฉพาะคราว ให้ผู้รับอนุญาตแจ้งไปยังเลขาธิการเพื่อแก้ไข ใบอนุญาตเฉพาะคราวให้ถูกต้องตามปริมาณที่ส่งออกจริง การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>เพื่อให้การนำเข้าหรือส่งออกแต่ละครั้งซึ่ง วัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภทต้องได้รับใบอนุญาตเฉพาะคราว เพื่อให้เป็นบรรทัดฐานเดียวกันและเป็นการให้ความร่วมมือ ด้านการกำกับดูแลการค้าวัตถุออกฤทธิ์ระหว่างประเทศ เนื่องจากประเทศคู่ค้าส่วนใหญ่ต้องการเอกสารรับรอง การนำเข้าหรือส่งออกก่อนการดำเนินธุรกรรมระหว่าง ประเทศ</p>

พระราชบัญญัติวัดอุทฺโทอกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัดอุทฺโทอกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๗๑ ในการนำเข้าซึ่งวัดอุทฺโทอกฤทธิ์ ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก กระทรวงสาธารณสุขต้องจัดให้มีสำเนาใบอนุญาตของ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกนั้นส่งมาพร้อมกับ วัดอุทฺโทอกฤทธิ์หนึ่งฉบับและให้ส่งตรงไปยังเลขธิการอีก สองฉบับ</p> <p>ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สลักหลังสำเนาใบอนุญาต ตามวรรคหนึ่ง โดยแจ้งวันเดือนปีและปริมาณที่แท้จริง ของวัดอุทฺโทอกฤทธิ์ที่นำเข้า และส่งสำเนานั้นกลับไปให้ เจ้าหน้าที่ของประเทศผู้ออกใบอนุญาตนั้นหนึ่งฉบับ และ เก็บรักษาไว้ที่กระทรวงสาธารณสุขหนึ่งฉบับ</p> <p>มาตรา ๗๒ ห้ามมิให้ผู้ใดส่งวัดอุทฺโทอกฤทธิ์ ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ไปยังบุคคลอื่นหรือ สถานที่อื่นนอกเหนือไปจากบุคคลหรือสถานที่ระบุใน ใบอนุญาตนำเข้า</p>	<p>มาตรา ๑๐๑ ในการนำเข้าซึ่งวัดอุทฺโทอกฤทธิ์ ในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๓ ให้ผู้รับอนุญาต จัดให้มีสำเนาใบอนุญาตส่งออกของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ของประเทศที่ส่งออกนั้นส่งมาพร้อมกับวัดอุทฺโทอกฤทธิ์หนึ่งฉบับ และจัดให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกส่งสำเนา ใบอนุญาตไปยังสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาด้วย</p> <p>เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกไป ส่งสำเนาใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งมายังสำนักงาน คณะกรรมการอาหารและยาแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับ มอบหมายจากเลขธิการสลักหลังสำเนาใบอนุญาตโดยแจ้ง วันเดือนปีและปริมาณที่แท้จริงของวัดอุทฺโทอกฤทธิ์ที่นำเข้า และส่งสำเนานั้นกลับไปให้เจ้าหน้าที่ของประเทศ ผู้ออกใบอนุญาต พร้อมทั้งจัดทำสำเนาเก็บรักษาไว้ที่ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาหนึ่งฉบับ</p>	<p>เพื่อให้ครอบคลุมถึงการนำเข้าซึ่งวัดอุทฺโทอกฤทธิ์ ในประเภท ๓ ด้วย</p>

พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๗๑ ในการส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากกระทรวงสาธารณสุขต้องนำใบอนุญาตนำเข้าของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศนั้นมามอบให้กระทรวงสาธารณสุขก่อนจึงจะได้รับการพิจารณาออกใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อส่งออก และในการส่งออกให้ผู้รับอนุญาตแนบสำเนาใบอนุญาตนั้นไปพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์ที่ส่งออกนั้นหนึ่งฉบับ</p> <p>ให้กระทรวงสาธารณสุขจัดส่งสำเนาใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อส่งออก ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์สองฉบับไปยังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับนั้นด้วย และให้เลขาธิการจัดให้มีการตรวจสอบสำเนาใบอนุญาตที่จะส่งกลับมานั้น</p> <p>มาตรา ๗๒ ในการนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ผู้รับอนุญาตต้องมีใบอนุญาตของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกนั้นมาพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์และต้องแจ้งให้ผู้ควบคุมยานพาหนะที่ใช้บรรทุกทราบก่อนผ่านเข้ามาในราชอาณาจักร และให้ผู้ควบคุมยานพาหนะนั้นจัดให้มีการป้องกันตามสมควร</p>	<p>มาตรา ๑๐๒ ในการส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ให้ผู้รับอนุญาตนำใบอนุญาตนำเข้าของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศนั้นมามอบให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ก่อนจึงจะได้รับการพิจารณาออกใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อส่งออก และในการส่งออกให้ผู้รับอนุญาตแนบสำเนาใบอนุญาตเฉพาะคราวไปพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์ที่ส่งออกด้วยหนึ่งฉบับ</p> <p>ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาจัดส่งสำเนาใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ไปยังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับนั้นด้วย เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับจัดส่งกลับมายัง และให้เลขาธิการจัดให้มีการตรวจสอบสำเนาใบอนุญาตเฉพาะคราวที่ส่งกลับมานั้น</p> <p>มาตรา ๑๐๓ ในการนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ผู้รับอนุญาตต้องมีใบอนุญาตส่งออกของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกนั้นมาพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์และต้องแจ้งให้ผู้ควบคุมยานพาหนะที่ใช้บรรทุกทราบก่อนผ่านเข้ามาในราชอาณาจักร และให้ผู้ควบคุมยานพาหนะนั้นจัดให้มีการ</p>	

พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>เพื่อให้วัตถุออกฤทธิ์สุญหายหรือมีการนำเอาวัตถุออกฤทธิ์ที่อยู่ในยานพาหนะนั้นไปใช้โดยมิชอบ</p> <p>ในกรณีที่มีการขนถ่ายวัตถุออกฤทธิ์ออกจากยานพาหนะที่ใช้บรรทุกไปยังยานพาหนะอื่น ให้ผู้ควบคุมยานพาหนะที่ใช้บรรทุกมานั้นแจ้งให้เจ้าหน้าที่ศุลกากร ณ ที่นั้นทราบก่อน และให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรนั้น มีหน้าที่ควบคุมวัตถุออกฤทธิ์ในระหว่างขนถ่าย เมื่อขนถ่ายเสร็จ ให้ผู้ควบคุมยานพาหนะที่รับขนถ่ายวัตถุออกฤทธิ์นั้น มีหน้าที่เห็นเดียวกับผู้ควบคุมยานพาหนะตามวรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๗๕ ให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศุลกากรเกี่ยวกับการตรวจ การปิด การรับ หรือการจับกุม ผู้กระทำความผิดมาใช้บังคับแก่การนำเข้า การส่งออก หรือ</p>	<p>ป้องกันตามสมควรเพื่อให้วัตถุออกฤทธิ์สุญหายหรือมีการนำเอาวัตถุออกฤทธิ์ที่อยู่ในยานพาหนะนั้นไปใช้โดยมิชอบ</p> <p>ในกรณีที่มีการขนถ่ายวัตถุออกฤทธิ์ออกจากยานพาหนะที่ใช้บรรทุกไปยังยานพาหนะอื่น ให้ผู้ควบคุมยานพาหนะที่ใช้บรรทุกมานั้นแจ้งให้เจ้าหน้าที่ศุลกากร ณ ที่นั้นทราบก่อน และให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรนั้น มีหน้าที่ควบคุมวัตถุออกฤทธิ์ในระหว่างขนถ่าย เมื่อขนถ่ายเสร็จ ให้ผู้ควบคุมยานพาหนะที่รับขนถ่ายวัตถุออกฤทธิ์นั้น มีหน้าที่เห็นเดียวกับผู้ควบคุมยานพาหนะตามวรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๐๔ ผู้รับอนุญาตนำเข้า ส่งออกหรือนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภทจะต้องนำวัตถุออกฤทธิ์ที่ตนนำเข้า ส่งออกหรือนำผ่าน แล้วแต่กรณี มาให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ด่านตรวจสอบวัตถุออกฤทธิ์ที่กำหนดไว้ในประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๗ (๑๒) เพื่อทำการตรวจสอบตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบวัตถุออกฤทธิ์ที่นำเข้ามาหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักร</p>

พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>การนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภทตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย</p> <p>มาตรา ๗๖ ในการนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภทห้ามมิให้ผู้ใดเปลี่ยนแปลงการส่งวัตถุออกฤทธิ์ไปยังจุดหมายกึ่งที่มีได้ระบุในใบอนุญาตที่ส่งออกที่ส่งมาพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้ออกใบอนุญาตนั้น และเลขาธิการให้ความเห็นชอบด้วย</p>	<p>มาตรา ๑๐๕ ในการนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภท ห้ามผู้ใดเปลี่ยนแปลงการส่งวัตถุออกฤทธิ์ไปยังจุดหมายกึ่งที่มีได้ระบุในใบอนุญาตที่ส่งมาพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้ออกใบอนุญาตนั้น และเลขาธิการให้ความเห็นชอบด้วย</p> <p>ในกรณีที่ไม่อาจส่งวัตถุออกฤทธิ์ไปยังจุดหมายที่กำหนดตามวรรคหนึ่งได้ ให้ผู้รับอนุญาตส่งวัตถุออกฤทธิ์กลับคืนไปยังประเทศที่ส่งออกมาภายในกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่วัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักร หากผู้รับอนุญาตไม่ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดให้วัตถุออกฤทธิ์นั้นตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข และให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด</p>	<p>เพื่อเร่งรัดให้มีการนำผ่านวัตถุออกฤทธิ์ไปยังจุดหมายที่กำหนดโดยเร็ว และควบคุมป้องกันการนำไปใช้ในทางที่ผิด</p>

พระราชบัญญัติวัดอุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัดอุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๗๗ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงการส่งวัดอุออกฤทธิ์ไปยังจุดหมายอื่น ตามมาตรา ๗๖ ให้ถือว่าวัดอุออกฤทธิ์นั้นได้ส่งออกจากประเทศที่ออกใบอนุญาตเข้ามาในราชอาณาจักร และให้พนักงานเจ้าหน้าที่สลักหลังสำเนาใบอนุญาตของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกนั้น โดยแจ้งวันเดือนปีและปริมาณที่แท้จริงของวัดอุออกฤทธิ์ที่นำผ่าน และส่งสำเนานั้นกลับไปที่เจ้าหน้าที่ของประเทศผู้ออกใบอนุญาตนั้นหนึ่งฉบับ และเก็บรักษาไว้ที่กระทรวงสาธารณสุขหนึ่งฉบับ</p> <p>ในการส่งออกซึ่งวัดอุออกฤทธิ์ไปยังจุดหมายใหม่ ตามวรรคหนึ่ง ผู้รับอนุญาตต้องนำใบอนุญาตของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับใหม่มาขอให้กระทรวงสาธารณสุขก่อน จึงจะได้รับการพิจารณาออกใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อส่งออก และให้ผู้รับอนุญาตแนบสำเนาใบอนุญาตนั้นไปพร้อมกับวัดอุออกฤทธิ์ที่ส่งไปยังจุดหมายใหม่ด้วยหนึ่งฉบับ</p> <p>ให้กระทรวงสาธารณสุขจัดส่งสำเนาใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อส่งออกซึ่งวัดอุออกฤทธิ์สองฉบับไปยังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับใหม่ด้วย และให้เลขาธิการจัดให้มีการตรวจสอบสำเนาใบอนุญาตที่จะ</p>	<p>มาตรา ๑๐๖ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงการส่งวัดอุออกฤทธิ์ไปยังจุดหมายอื่น ตามมาตรา ๑๐๕ ให้ถือว่าวัดอุออกฤทธิ์นั้นได้ส่งออกจากประเทศที่ออกใบอนุญาตเข้ามาในราชอาณาจักร และให้เจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากเลขาธิการสลักหลังสำเนาใบอนุญาตของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกนั้น โดยแจ้งวันเดือนปีและปริมาณที่แท้จริงของวัดอุออกฤทธิ์ที่นำผ่าน และส่งสำเนานั้นกลับไปที่เจ้าหน้าที่ของประเทศผู้ออกใบอนุญาต พร้อมทั้งจัดทำสำเนาเก็บรักษาไว้ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาหนึ่งฉบับ</p> <p>ในการส่งออกซึ่งวัดอุออกฤทธิ์ไปยังจุดหมายใหม่ ตามวรรคหนึ่ง ผู้รับอนุญาตต้องนำใบอนุญาตนำเข้าของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับใหม่มาขอให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาก่อน จึงจะได้รับการพิจารณาออกใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อส่งออก และให้ผู้รับอนุญาตแนบสำเนาใบอนุญาตเฉพาะคราวนั้นไปพร้อมกับวัดอุออกฤทธิ์ที่ส่งไปยังจุดหมายใหม่ด้วยหนึ่งฉบับ</p> <p>ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาจัดส่งสำเนาใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อส่งออกซึ่งวัดอุออกฤทธิ์ไปยังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับใหม่ด้วย เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับจัดส่งกลับมา และให้</p>	

พระราชบัญญัติวัดอุทิศออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัดอุทิศออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ส่งกลับมานั้น</p> <p>มาตรา ๗๘ ในระหว่างที่มีการนำผ่านซึ่งวัดอุทิศออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ หรือในระหว่างที่วัดอุทิศออกฤทธิ์อยู่ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ศุลกากรตามมาตรา ๗๕ วรรคสอง ห้ามมิให้ผู้ใดแปรรูปหรือแปรสภาพวัดอุทิศออกฤทธิ์ให้เป็นอย่างอื่น หรือเปลี่ยนหีบห่อที่บรรจุวัดอุทิศออกฤทธิ์ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเลขาธิการ</p> <p>มาตรา ๗๙ ในกรณีมีเหตุฉุกเฉินหรือจำเป็น เลขาธิการมีอำนาจผ่อนผันการใช้บังคับมาตรการควบคุมตามมาตรา ๗๕ และมาตรา ๗๗ เกี่ยวกับการนำผ่านซึ่งวัดอุทิศออกฤทธิ์ได้ตามที่เห็นสมควร</p> <p>มาตรา ๘๐ ในการนำเข้าซึ่งวัดอุทิศออกฤทธิ์ในประเภท ๓ ผู้รับอนุญาตและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>เลขาธิการจัดให้มีการตรวจสอบสำเนาใบอนุญาตเฉพาะคราวที่ส่งกลับมานั้น</p> <p>มาตรา ๑๐๗ ในระหว่างที่มีการนำผ่านซึ่งวัดอุทิศออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ หรือในระหว่างที่วัดอุทิศออกฤทธิ์อยู่ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ศุลกากรตามมาตรา ๑๐๓ วรรคสอง ห้ามผู้ใดแปรรูปหรือแปรสภาพวัดอุทิศออกฤทธิ์ให้เป็นอย่างอื่น หรือเปลี่ยนหีบห่อที่บรรจุวัดอุทิศออกฤทธิ์ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเลขาธิการ</p> <p>มาตรา ๑๐๘ ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือจำเป็น เลขาธิการมีอำนาจผ่อนผันการใช้บังคับมาตรการควบคุมตามมาตรา ๑๐๓ มาตรา ๑๐๔ มาตรา ๑๐๖ และมาตรา ๑๐๗ เกี่ยวกับการนำผ่านซึ่งวัดอุทิศออกฤทธิ์ได้ตามที่เห็นสมควร</p>	

พระราชบัญญัติวัดอุทกที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัดอุทกที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๘๑ ในการนำเข้าซึ่งวัดอุทกออกฤทธิ์ ตามมาตรา ๘๐ ห้ามมิให้ผู้ใดส่งวัดอุทกออกฤทธิ์ในประเภท ๓ ไปยังบุคคลอื่นหรือสถานที่อื่นนอกเหนือไปจากบุคคลหรือ สถานที่ที่ระบุในใบอนุญาตส่งออกของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ของประเทศที่ส่งออกนั้น</p> <p>มาตรา ๘๒ ในการส่งออกแต่ละคราวซึ่งวัดอุ ทกออกฤทธิ์ในประเภท ๓ ผู้รับอนุญาตต้องจัดให้มี สำเนาใบอนุญาตส่งออกไปพร้อมกับวัดอุทกออกฤทธิ์ที่ส่งออก นั้นหนึ่งฉบับ และให้ส่งตรงไปยังเลขานุการอีกสองฉบับ ให้กระทรวงสาธารณสุขจัดส่งสำเนาใบแจ้ง การส่งออกตามวรรคหนึ่งไปยังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของ ประเทศผู้รับเข้าหนึ่งฉบับ</p> <p>มาตรา ๘๓ เมื่อกระทรวงสาธารณสุขได้รับแจ้ง การห้ามนำเข้าซึ่งวัดอุทกออกฤทธิ์ในประเภทหนึ่งประเภทใด ที่ต่างประเทศได้แจ้งผ่านเลขานุการสหประชาชาติระบุ ห้ามนำเข้าไปยังประเทศนั้น ให้รัฐมนตรีประกาศการห้าม</p>	<p>มาตรา ๑๐๙ ในการนำเข้าซึ่งวัดอุทกออกฤทธิ์ ทุกประเภท ห้ามมิให้ผู้ใดส่งวัดอุทกออกฤทธิ์ดังกล่าวไปยังบุคคลอื่น หรือสถานที่อื่นนอกเหนือไปจากบุคคลหรือสถานที่ที่ระบุ ในใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อนำเข้า เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุ ฉุกเฉินหรือจำเป็น โดยได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเลขานุการ</p> <p>มาตรา ๑๑๐ ในการส่งออกแต่ละครั้งซึ่งวัดอุ ทกออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ให้ผู้รับอนุญาต แนบสำเนาใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อส่งออกไปพร้อมกับ วัดอุทกออกฤทธิ์ที่ส่งออกนั้นหนึ่งฉบับ ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาจัดส่ง สำเนาใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อส่งออกซึ่งวัดอุทกออกฤทธิ์ ไปยังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับนั้นด้วยเพื่อให้ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับจัดส่งกลับมา และให้ เลขานุการจัดให้มีการตรวจสอบสำเนาใบอนุญาตเฉพาะคราว ที่ส่งกลับมานั้น</p> <p>มาตรา ๑๑๑ เมื่อกระทรวงสาธารณสุขได้รับแจ้ง การห้ามนำเข้าซึ่งวัดอุทกออกฤทธิ์ในประเภทหนึ่งประเภทใด ที่ต่างประเทศได้แจ้งผ่านเลขานุการสหประชาชาติระบุ ห้ามนำเข้าไปยังประเทศนั้น ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	<p>ให้ครอบคลุมถึงวัดอุทกออกฤทธิ์ทุกประเภท และกำหนดข้อยกเว้นเพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นในทางปฏิบัติ เฉพาะกรณีมีเหตุฉุกเฉินหรือจำเป็น</p> <p>ให้ครอบคลุมถึงวัดอุทกออกฤทธิ์ประเภท ๔ เพื่อความร่วมมือในการกำกับดูแลการค้าวัดอุทกออกฤทธิ์ ระหว่างประเทศ</p> <p>เพื่อให้การประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ ผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับเข้าเป็นภารกิจของสำนักงาน คณะกรรมการอาหารและยาภายใต้การดูแลของเลขานุการ</p> <p>การประกาศในราชกิจจานุเบกษาได้กำหนดไว้ ในมาตรา ๖ วรรคสองแล้ว</p>

พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>นำเข้านั้นในราชอาณาจักร</p> <p>มาตรา ๔๘ ห้ามมิให้ผู้ใดส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ไปซึ่งประเทศที่ระบุนำเข้าตามมาตรา ๔๑ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตพิเศษเฉพาะคราวจากประเทศนั้นและใบอนุญาตพิเศษเฉพาะคราวจากเลขาธิการ</p> <p>การขอรับ ใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๘๕ การมีวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ในปริมาณพอสมควรเท่าที่จำเป็นต้องใช้ประจำในการปฐมพยาบาลหรือในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินในเรือ เครื่องบิน หรือยานพาหนะอื่นใดที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศ ให้ได้รับการยกเว้นจากมาตรการควบคุมสำหรับการนำเข้า นำผ่านหรือส่งออกตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>การห้ามนำเข้าของประเทศนั้น</p> <p>มาตรา ๑๑๒ ห้ามผู้ใดส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ไปซึ่งประเทศที่ระบุนำเข้าตามมาตรา ๑๑๑ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตพิเศษเฉพาะคราวจากประเทศนั้นและใบอนุญาตพิเศษเฉพาะคราวเพื่อส่งออกจากเลขาธิการ</p> <p>การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๑๑๓ การมีวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ในปริมาณพอสมควรเท่าที่จำเป็นต้องใช้ประจำในการปฐมพยาบาลหรือในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินในยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศ รวมทั้งในเรือหรืออากาศยานส่วนบุคคลเพื่อการเดินทางระหว่างประเทศ ให้ได้รับการยกเว้นจากมาตรการควบคุมสำหรับการนำเข้า ส่งออกหรือนำผ่านตามพระราชบัญญัตินี้</p>	

พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๘๖ ผู้ควบคุมยานพาหนะตามมาตรา ๘๕ ต้องจัดให้มีการป้องกันตามสมควร เพื่อมิให้วัตถุออกฤทธิ์ สุนัขหายหรือมีการนำเอาวัตถุออกฤทธิ์ที่ใช้ในยานพาหนะนั้น ไปใช้โดยมิชอบ</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๑๒ บทกำหนดโทษ</p> <hr/> <p>มาตรา ๘๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๓ ทวิ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท</p>	<p>มาตรา ๑๑๔ ผู้ควบคุมยานพาหนะตามมาตรา ๑๑๓ ต้องจัดให้มีการป้องกันตามสมควร เพื่อมิให้ วัตถุออกฤทธิ์นั้นสุนัขหายหรือมีการนำไปใช้โดยมิชอบ</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๑๒ บทกำหนดโทษ</p> <hr/> <p>มาตรา ๑๑๕ ผู้ใดผลิต นำเข้าหรือส่งออกซึ่ง วัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และ ปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงสองล้านบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็น การกระทำเพื่อขาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่เจ็ดแสนบาทถึงสองล้านบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการผลิต โดยการแบ่งบรรจุหรือรวมบรรจุและมีปริมาณคำนวณ เป็นสารบริสุทธิ์ไม่ถึงปริมาณที่กำหนดตามมาตรา ๑๔ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยเพิ่มอัตราส่วนระวางโทษจำคุกและปรับ เป็นโทษจำคุก หนึ่งปีต่อโทษปรับหนึ่งแสนบาท เนื่องจากผู้กระทำความผิด ได้รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากการกระทำความผิด รวมทั้งแยกบทกำหนดโทษระหว่างผู้ผลิต นำเข้าหรือส่งออก กับผู้ขาย ให้มีระวางโทษที่แตกต่างกันตามความหนักเบาของ การกระทำความผิด</p>

พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสามเป็นการกระทำเพื่อขาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงสองล้านบาท</p> <p>มาตรา ๑๑๖ ผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงสองล้านบาท</p> <p>มาตรา ๑๑๗ ผู้ใดผลิต นำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงสองล้านบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อขาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่เจ็ดแสนบาทถึงสองล้านบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการผลิต โดยแย่งแย่งหรือรวมบริบูรณ์และมีปริมาณคำนวณเกินสารบริสุทธิ์ไม่ถึงปริมาณที่กำหนดตามมาตรา ๑๕ วรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	

พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๙๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท</p>	<p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสามเป็นการกระทำเพื่อขาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงสองล้านบาท</p> <p>มาตรา ๑๑๘ ผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงสองล้านบาท</p> <p>มาตรา ๑๑๙ ผู้ใดผลิต นำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ หรือนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภทอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อขาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท</p> <p>มาตรา ๑๒๐ ผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่</p>	

พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๕๑ ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๙ ผู้ใดดำเนินกิจการ ภายหลังจากที่ใบอนุญาตสิ้นอายุแล้วและมีได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับวันละสองร้อยบาทนับแต่วันถัดจากวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ จนถึงวันที่มายื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต</p> <p>มาตรา ๕๒ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๕๓ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท</p> <p>มาตรา ๑๒๑ ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๘ (๑) หรือมาตรา ๔๘ ผู้ใดดำเนินการ ภายหลังจากที่ใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว โดยมีได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับวันละห้าร้อยบาท นับแต่วันถัดจากวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุจนถึงวันที่ยื่นคำขอ ก่อนพ้นต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๑๒๒ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๑๒๓ ผู้รับอนุญาตขายวัตถุออกฤทธิ์ ในประเภท ๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาท ถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๒๔ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน</p>	

พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๙๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน สองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๙๕ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ สองหมื่นบาท ถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>มาตรา ๙๖ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p>	<p>สองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ วรรคสามหรือวรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท</p> <p>มาตรา ๑๒๕ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษ ปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>มาตรา ๑๒๖ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๖๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๑๒๗ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติ ตามมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน หนึ่งพันบาท</p>	

พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๑๑๑ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๘๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน สองหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๘๗ เกษีกรผู้มีหน้าที่ปฏิบัติผู้ใด ละทิ้งหน้าที่ในการควบคุมกิจการของผู้รับอนุญาตโดย ไม่มีเหตุอันควรหรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p>	<p>มาตรา ๑๒๘ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติ ตามมาตรา ๘๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ หนึ่งหมื่นบาทถึงสองหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๑๒๘ เกษีกรผู้มีหน้าที่ควบคุมกิจการ ผู้ใดละทิ้งหน้าที่หรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมกิจการ ของผู้รับอนุญาตโดยไม่มีเหตุอันควรตามมาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๑๓๐ เกษีกรผู้มีหน้าที่ควบคุมกิจการ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๖ วรรคสองต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินสามหมื่นบาท</p>	
<p>มาตรา ๙๘ ผู้ใดผลิตหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ ปลอมอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ (๑) ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาท ถึงสามแสนบาท</p> <p>ผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์ปลอมอันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๓๖ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี</p>	<p>มาตรา ๑๓๑ ผู้ใดผลิต นำเข้าหรือส่งออกซึ่ง วัตถุออกฤทธิ์ปลอมอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๔๗ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่ ห้าแสนบาทถึงหนึ่งล้านห้าแสนบาท</p> <p>ผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์ปลอมอันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๔๗ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี</p>	

พระราชบัญญัติวัดดูที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัดดูที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท</p> <p>ผู้ใดขายหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ปลอมโดยไม่รู้ว่าเป็นวัตถุออกฤทธิ์ปลอมต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๕๕ ผู้ใดผลิตหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐานหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนวัตถุตำรับอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ (๒) หรือ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท</p> <p>ผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐานหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนวัตถุตำรับอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ (๒) หรือ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>ผู้ใดขายหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐานหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนวัตถุตำรับโดยไม่รู้ว่าเป็นวัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐานหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนวัตถุตำรับ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท</p>	<p>และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท</p> <p>มาตรา ๑๓๒ ผู้ใดผลิต นำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐานอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐานอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	

พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๑๐๐ ผู้ใดขายหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ เสื่อมคุณภาพอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าผู้กระทำการตามวรรคหนึ่งกระทำโดยไม่รู้ว่าเป็น วัตถุออกฤทธิ์เสื่อมคุณภาพต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินสามหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๑๐๑ ผู้ใดผลิต ขายหรือนำเข้าซึ่งวัตถุ ออกฤทธิ์ที่ต้องขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับแต่มีได้ขึ้นทะเบียนไว้ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ (๔) ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๐๔ ผู้ใดผลิตหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ ผิดมาตรฐานหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอน ทะเบียนวัตถุตำรับอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ (๒) หรือ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท</p> <p>ผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐานหรือ วัตถุออกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนวัตถุตำรับ</p>	<p>มาตรา ๑๓๓ ผู้ใดขาย นำเข้าหรือส่งออกซึ่ง วัตถุออกฤทธิ์เสื่อมคุณภาพอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกิน สี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๓๔ ผู้ใดผลิต ขาย นำเข้าหรือส่งออก ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ที่ต้องขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับแต่มีได้ ขึ้นทะเบียนไว้อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน หกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๓๕ ผู้ใดผลิต นำเข้าหรือส่งออกซึ่ง วัตถุออกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนวัตถุตำรับ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ (๕) ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาท ถึงหนึ่งล้านบาท</p> <p>ผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอน ทะเบียนวัตถุตำรับอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ (๕)</p>	

พระราชบัญญัติวัดฤๅษีที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัดฤๅษีที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ (๒) หรือ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>ผู้ใดขายหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐานหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนวัตถุตำรับ โดยไม่รู้ว่าเป็นวัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐานหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนวัตถุตำรับ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๑๐๒ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๐๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท</p>	<p>ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท</p> <p>มาตรา ๑๓๖ ผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๑ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปีหรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๓๗ ผู้ใดแก้ไขรายการทะเบียนวัตถุตำรับที่ขึ้นทะเบียนไว้แล้วอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท</p>	

พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๑๐๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๘ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๘ หรือมาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๐๕ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท</p>	<p>มาตรา ๑๑๘ ผู้ใดโฆษณาวัตถุออกฤทธิ์อื่นเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๗๐ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตตามมาตรา ๗๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของเจ้าของสื่อโฆษณาหรือผู้ประกอบการโฆษณา ผู้กระทำต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้โฆษณา</p> <p>ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติตามให้ถูกต้อง</p> <p>มาตรา ๑๑๗ ผู้รับอนุญาตหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ผู้ใดต่อสู้อหรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ หรือมาตรา ๗๙ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้รับอนุญาตหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท</p>	

พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๑๐๖ ผู้ใดมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือ ประเภท ๒ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>ผู้ใดมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง หรือผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๐๖ ทวิ ผู้ใดมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง เกินปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๖ (๗ ทวิ) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท</p> <p>มาตรา ๑๐๖ ตริ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๒ ทวิ หรือมาตรา ๖๒ ตริ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>	<p>มาตรา ๑๔๐ ผู้ใดมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ใดมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๔๑ ผู้ใดเสพวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๙๑ หรือผู้ใดเสพวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๙๒ ต้องระวางโทษ</p>	

พระราชบัญญัติว่าด้วยการออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๑๐๖ จัตุวา ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๒ จัตุวา ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาท</p> <p>ถ้าการฝ่าฝืนมาตรา ๖๒ จัตุวา เป็นการกระทำต่อหญิงหรือต่อบุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือเป็นการกระทำเพื่อจูงใจให้ผู้อื่นกระทำความผิดทางอาญา หรือเพื่อประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่นในการกระทำความผิดทางอาญา ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงห้าปี ตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท</p>	<p>จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๕๒ ผู้ใดให้ผู้อื่นเสพวัตถุออกฤทธิ์ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำโดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยใช้อาวุธ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท</p> <p>ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นการกระทำต่อหญิงหรือต่อบุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือเป็นการกระทำเพื่อจูงใจให้ผู้อื่นกระทำความผิดทางอาญาหรือเพื่อประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่นในการกระทำความผิดทางอาญา ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงห้าปีตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงห้าล้านบาท</p>	

พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๑๐๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๑๐๘ เกสซ์กรผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๖๘ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๑๐๙ เกสซ์กรผู้ใดไม่ลงบัญชีตามมาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๖๘ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท</p>	<p>มาตรา ๑๔๓ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๑๔๔ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่จัดให้มีการป้องกันตามสมควรเพื่อมิให้วัตถุออกฤทธิ์สุญหายหรือมีการนำไปใช้โดยมิชอบอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๔ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๑๔๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๑๔๖ เกสซ์กรผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๙๗ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๙๘ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๑๔๗ เกสซ์กรผู้ใดไม่จัดให้มีการลงบัญชีรายละเอียดการขายตามมาตรา ๙๗ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๙๘ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท</p>	

พระราชบัญญัติวัดอุทฺโทออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัดอุทฺโทออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๑๑๐ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๗ วรรคสอง หรือมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท</p> <p>มาตรา ๑๑๑ ผู้ควบคุมยานพาหนะผู้ใด ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๗๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ห้าหมื่นบาท</p>	<p>มาตรา ๑๔๘ ผู้รับอนุญาตนำเข้าหรือส่งออก ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๒๐ ผู้ใดกระทำการนำเข้าหรือส่งออกในแต่ละครั้งซึ่งวัตถุ ออกฤทธิ์ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับครั้งละไม่เกินห้าพันบาท</p> <p>มาตรา ๑๔๙ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๑๐๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๐๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๐๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๐๖ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๑๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท</p> <p>มาตรา ๑๕๐ ผู้ควบคุมยานพาหนะผู้ใด ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๐๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ห้าหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๑๕๑ ผู้รับอนุญาตนำเข้า ส่งออกหรือ นำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐๔ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p>	

พระราชบัญญัติวัตถุประสงค์ที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุประสงค์ที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๑๐๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๘ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๘ หรือมาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกิน หกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๑๒ ผู้ควบคุมยานพาหนะที่ใช้ในการ ขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๘๘ เมื่อปรากฏว่าผู้ใดเสพติดซึ่งวัตถุ ออกฤทธิ์ เลขาธิการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเลขาธิการ โดยความเห็นหรือคำแนะนำของคณะกรรมการ มีอำนาจ สั่งให้จัดส่งผู้นั้นไปรับการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟู สุขภาพและสมรรถภาพ ณ สถานพยาบาลหรือสถานพักฟื้น ตามที่เห็นสมควรเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ในกรณีจำเป็นเกี่ยวกับกรรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟู สุขภาพและสมรรถภาพ เลขาธิการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย</p>	<p>มาตรา ๑๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๗ หรือมาตรา ๑๑๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๕๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๕๔ ผู้ควบคุมยานพาหนะตามมาตรา ๑๑๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑๔ ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินห้าหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๑๕๕ ผู้ใดเสพ เสพและมีไว้ในครอบครอง เสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อขาย หรือเสพและขายซึ่ง วัตถุออกฤทธิ์ตามลักษณะ ชนิด ประเภทและปริมาณ ที่กำหนดในกฎกระทรวง และได้สมัครใจขอเข้ารับ การ บำบัดรักษาในสถานพยาบาลก่อนความผิดจะปรากฏต่อ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และได้ปฏิบัติตามบรรทัดตามระเบียบข้อบังคับเพื่อควบคุม การบำบัดรักษาและระเบียบวินัยสำหรับสถานพยาบาล</p>	

พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>จากเลขานิติการจะพยายเวลาต่อไปอีก.ได้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน</p> <p>ให้กระทรวงสาธารณสุขมีหน้าที่ให้การรักษาการศึกษาอบรม การดูแล ภายหลังการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามสมควรแก่บุคคลดังกล่าวในวรรคหนึ่ง เพื่อให้บุคคลนั้นกลับคืนสู่สภาพของปกติชนซึ่งมิได้เสพติดซึ่งวัตถุออกฤทธิ์</p> <p>มาตรา ๑๑๔ ผู้เสพติดซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ผู้ใด ชัดขึ้นไม่ยอมไปรับการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามคำสั่งของเลขานิติการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเลขานิติการตามมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และเมื่อพ้นโทษแล้ว</p>	<p>ตามมาตรา ๗ (๑๕) จนได้รับการรับรองเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการหรือหัวหน้าสถานพยาบาลนั้น ให้พ้นจากความผิดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงกรณีความผิดที่ได้กระทำภายหลังจากการสมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษา</p> <p>การรับเข้าบำบัดรักษาในสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา ๑๕๖ ผู้ใดทำการบำบัดรักษาผู้ติดวัตถุออกฤทธิ์เป็นปกติไม่ว่าโดยวิธีใดซึ่งมิได้กระทำในสถานพยาบาลตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะได้รับประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสามปี และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสามแสนบาท</p>	

พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ให้ส่งตัวผู้นั้นไปรับการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามคำสั่งเดิม</p> <p>มาตรา ๑๑๕ ผู้รับการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามคำสั่งของเลขานุการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเลขานุการตามมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง ผู้ใดหลบหนีไปจากสถานพยาบาลหรือสถานพักฟื้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับและเมื่อพ้นโทษแล้วให้ส่งตัวผู้นั้นไปรับการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามคำสั่งเดิม</p> <p>มาตรา ๑๑๖ บรรดาวัตถุออกฤทธิ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะหรือวัตถุอื่น ซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ให้รับเสียทั้งสิ้น</p> <p>มาตรา ๑๑๕ ทวิ ในกรณีที่มีการยึดวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๘๗ หรือตามกฎหมายอื่น และไม่มีการฟ้องคดีต่อศาล เพราะเหตุที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดและพนักงานอัยการสั่งให้งดการสอบสวน หรือเพราะ</p>	<p>มาตรา ๑๕๗ บรรดาวัตถุออกฤทธิ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะหรือทรัพย์สินอื่นซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิดเกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ให้รับเสียทั้งสิ้น</p> <p>มาตรา ๑๕๘ วัตถุออกฤทธิ์ ภาชนะหรือหีบห่อ บรรจุวัตถุออกฤทธิ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องที่ยึดไว้ตามมาตรา ๗๔ หรือตามกฎหมายอื่น รวมทั้งในกรณีที่มีการนำเข้า ส่งออกหรือนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์โดยฝ่าฝืน</p>	

พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>พนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือเพราะมีการเปรียบเทียบตามมาตรา ๑๖๗ ถ้าไม่มีผู้ใดมาอ้างว่าเป็นเจ้าของภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึด ให้อัตถุออกฤทธิ์นั้นตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข และให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด</p> <p>ถ้าผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของตามวรรคหนึ่ง แสดงต่อคณะกรรมการได้ว่าตนเป็นเจ้าของแท้จริงและไม่ได้รู้เห็นเป็นใจช่วยในการกระทำความผิด ให้คณะกรรมการสั่งให้คืนวัตถุออกฤทธิ์แก่เจ้าของ ถ้าวัตถุออกฤทธิ์นั้นยังคงอยู่ในความครอบครองของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้คณะกรรมการสั่งให้คืนสิ่งที่ได้ยึดแก่ผู้เป็นเจ้าของแท้จริงได้</p>	<p>พระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี และไม่มีการฟ้องคดีต่อศาล เพราะเหตุไม่ปรากฏผู้กระทำความผิดและพนักงานอัยการสั่งงดการสอบสวน หรือเพราะพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือเพราะมีการเปรียบเทียบตามมาตรา ๑๖๐ หรือมีการฟ้องคดีต่อศาลและศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดไม่รับ ถ้าไม่มีผู้ใดมาอ้างว่าเป็นเจ้าของภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่พนักงานอัยการมีคำสั่งงดการสอบสวน หรือพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือเพราะมีการเปรียบเทียบตามมาตรา ๑๖๐ หรือมีการฟ้องคดีต่อศาลและศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดไม่รับ ให้อัตถุออกฤทธิ์นั้นตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข และให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด</p> <p>ถ้ามีผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของตามวรรคหนึ่ง แสดงต่อคณะกรรมการได้ว่าตนเป็นเจ้าของแท้จริงและไม่ได้รู้เห็นเป็นใจช่วยในการกระทำความผิด ถ้าสิ่งที่ได้ยึดไว้ยังคงอยู่ในครอบครองของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้คณะกรรมการสั่งให้คืนสิ่งที่ได้ยึดแก่ผู้เป็นเจ้าของแท้จริงได้</p>	

พระราชบัญญัติวัดอุทกที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัดอุทกที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๑๑๖ ทวิ ในกรณีที่มีการฟ้องคดีความผิดเกี่ยวกับวัดอุทกออกฤทธิ์ต่อศาล และไม่ได้มีการโต้แย้งเรื่องประเภท จำนวนหรือน้ำหนักของวัดอุทกออกฤทธิ์นั้น ถ้าศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้รับวัดอุทกออกฤทธิ์ดังกล่าวตามมาตรา ๑๑๖ หรือตามกฎหมายอื่น และไม่มีคำเสนอว่าผู้เป็นเจ้าของแท้จริงไม่ได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้รับวัดอุทกออกฤทธิ์นั้น ให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด</p> <p>มาตรา ๑๑๗ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว ให้เลขานุการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเลขานุการมีอำนาจเปรียบเทียบได้</p>	<p>มาตรา ๑๕๙ ในกรณีที่มีการฟ้องคดีความผิดเกี่ยวกับวัดอุทกออกฤทธิ์ต่อศาล และไม่ได้มีการโต้แย้งเรื่องประเภท จำนวนหรือน้ำหนักของวัดอุทกออกฤทธิ์นั้น ถ้าศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้รับวัดอุทกออกฤทธิ์ดังกล่าวตามมาตรา ๑๕๗ หรือตามกฎหมายอื่น และไม่มีคำเสนอต่อศาลว่าผู้เป็นเจ้าของแท้จริงไม่ได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้รับวัดอุทกออกฤทธิ์นั้น ให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด</p> <p>มาตรา ๑๖๐ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว ให้เลขานุการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเลขานุการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>มาตรา ๑๖๑ กรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดผลิต ขาย นำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุ</p>	

พระราชบัญญัติวัดอุทกอุทกที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัดอุทกอุทกที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>ออกฤทธิ์ หรือสนับสนุนในการกระทำดังกล่าวอันเป็นการกระทำตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น</p> <p>มาตรา ๑๖๒ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ที่มีโทษจำคุกและปรับ ให้ศาลลงโทษทั้งจำคุกและปรับ โดยคำนึงถึงการลงโทษให้มีผลในทางทรัพย์สิน เพื่อป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับวัดอุทกอุทก</p> <p>ถ้าศาลเห็นว่าการกระทำผิดของผู้ใด เมื่อได้พิเคราะห์ถึงความร้ายแรงของการกระทำผิด ฐานะของผู้กระทำความผิดและพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว กรณีมีเหตุอันสมควรเป็นการเฉพาะราย ศาลจะลงโทษปรับน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นก็ได้</p> <p>ผู้ใดต้องโทษจำคุกและปรับและไม่ชำระค่าปรับ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลพิพากษา ผู้นั้นจะต้องถูกยึดทรัพย์สินใช้ค่าปรับ แต่ถ้าผู้นั้นไม่มีทรัพย์สินหรือมีทรัพย์สินไม่เพียงพอชำระค่าปรับ ให้ศาลสั่งกักขังแทนค่าปรับ</p> <p>มาตรา ๑๖๓ ถ้าศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดผู้ใด ได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับวัดอุทกอุทกหรือต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานสอบสวน</p>	<p>เพื่อให้ผู้กระทำความผิดได้รับประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากการกระทำผิด ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ทำนองเดียวกับกับกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ</p> <p>เพื่อเป็นกรอบในการที่ศาลจะใช้ดุลพินิจในการลงโทษน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำ เพื่อประโยชน์ในการปราบปรามผู้กระทำความผิดรายใหญ่ ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ทำนองเดียวกับกับกฎหมายว่าด้วยยาเสพติด</p>

พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p style="text-align: center;">บทเฉพาะกาล</p> <hr/> <p>มาตรา ๑๑๘ ให้ผู้ได้รับอนุญาตผลิต ขาย หรือนำเข้า ซึ่งยาที่เป็นวัตถุออกฤทธิ์ หรือมีวัตถุออกฤทธิ์ รวมอยู่ด้วยตามกฎหมายว่าด้วยยาในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำเนินกิจการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ และถ้าประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตดำเนินการไปพลางก่อนได้</p>	<p style="text-align: center;">บทเฉพาะกาล</p> <hr/> <p>มาตรา ๑๖๕ ค่าขอใดที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ และยังคงอยู่ในระหว่างพิจารณาให้ถือว่าเป็นคำขอตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่คำขอมีข้อแตกต่างไปจากคำขอซึ่งต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น เพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๑๖๕ ให้ผู้รับอนุญาตผลิต ขาย นำเข้า ส่งออกหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ตามพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงดำเนินกิจการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ และถ้าประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไปให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ก่อนใบอนุญาตเดิมจะสิ้นอายุ แต่ถ้าผู้อนุญาตมีคำสั่งเป็นหนังสือไม่ออกใบอนุญาตให้ ผู้นั้น</p>	<p>ให้โทษ</p> <p style="text-align: center;">เพื่อรองรับคำขอเดิมที่ได้ยื่นไว้และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา</p>

พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๔	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>แต่ถ้าผู้อนุญาตมีคำสั่งเป็นหนังสือไม่ออกใบอนุญาตให้ผู้นั้นไม่มีสิทธิดำเนินกิจการนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเป็นต้นไป และให้นำความในมาตรา ๕๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๑๑๙ ยาที่เป็นวัตถุออกฤทธิ์หรือมีวัตถุออกฤทธิ์รวมอยู่ด้วย ซึ่งผลิต ขาย หรือนำเข้าโดยชอบตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องมีข้อความว่า "วัตถุออกฤทธิ์" ตามมาตรา ๒๗ (๓) ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	<p>ไม่มีสิทธิดำเนินกิจการนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๑๒๖ ให้คณะกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทตามพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะได้มีคณะกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	<p>เพื่อความต่อเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ</p>

พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ สัญญา ธรรมศักดิ์ นายกรัฐมนตรี</p>	<p>มาตรา ๑๖๗ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>การดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>.....</p> <p>นายกรัฐมนตรี</p>	<p>เพื่อความต่อเนื่องในการบังคับใช้กฎหมายลำดับรอง</p> <p>เป็นการเร่งรัดให้มีการออกกฎหมายลำดับรองให้ครบถ้วนตามที่ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนด เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างสมบูรณ์</p>

พระราชบัญญัติวัดพุทธออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัดพุทธออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
อัตราค่าธรรมเนียม	อัตราค่าธรรมเนียม	
(๑) ใบอนุญาตผลิตวัตถุออกฤทธิ์ ๕,๐๐๐ บาท	(๑) ใบอนุญาตผลิตวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท	ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
(๒) ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ ๕,๐๐๐ บาท	(๒) ใบอนุญาตผลิตเพื่อส่งออกวัตถุออกฤทธิ์ ในประเภท ๒ ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท	
(๓) ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ ๕,๐๐๐ บาท	(๓) ใบอนุญาตนำเข้าวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท	
(๔) ใบอนุญาตส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ ๕๐๐ บาท	(๔) ใบอนุญาตส่งออกวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท	
(๕) ใบอนุญาตขยายวัตถุออกฤทธิ์ ๕๐๐ บาท	(๕) ใบอนุญาตขยายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท	
(๕) ใบอนุญาตนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ ๒๐๐ บาท	(๖) ใบอนุญาตนำผ่านวัตถุออกฤทธิ์ ฉบับละ ๕๐๐ บาท	

พระราชบัญญัติวัดฤๅที่ออกฤๅที่ต่อจิดและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัดฤๅที่ออกฤๅที่ต่อจิดและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>(๗) ใบอนุญาตให้มีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ ซึ่งวัดฤๅออกฤๅที่ ฉบับละ ๑๐๐ บาท</p> <p>(๖) ใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อนำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัดฤๅออกฤๅที่ ฉบับละ ๒๐๐ บาท</p> <p>(๘) ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัดฤๅตำรับ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท</p> <p>(๙) ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ ๕๐ บาท</p> <p>(๑๐) ใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัดฤๅตำรับ ฉบับละ ๕๐ บาท</p> <p>(๑๑) การต่ออายุใบอนุญาต หรือใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัดฤๅตำรับ ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตหรือใบสำคัญนั้น</p>	<p>(๗) ใบอนุญาตให้มีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์วัดฤๅออกฤๅที่ ฉบับละ ๕๐๐ บาท</p> <p>(๘) ใบอนุญาตนำเข้าหรือส่งออกเฉพาะคราวซึ่งวัดฤๅออกฤๅที่ ฉบับละ ๕๐๐ บาท</p> <p>(๙) ใบอนุญาตโฆษณาวัดฤๅออกฤๅที่ตามมาตรา ๗๐ ฉบับละ ๓,๐๐๐ บาท</p> <p>(๑๐) ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัดฤๅตำรับ ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท</p> <p>(๑๑) การอนุญาตให้แก้ไขรายการทะเบียนวัดฤๅตำรับตามมาตรา ๖๕ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท</p> <p>(๑๒) ใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัดฤๅตำรับ ฉบับละ ๑๐๐ บาท</p> <p>(๑๓) การต่ออายุใบอนุญาตหรือใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัดฤๅตำรับ ครั้งละไม่เกินค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตหรือใบสำคัญนั้น</p>	

พระราชบัญญัติวัตถุประสงค์ที่จัดและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘	ร่างพระราชบัญญัติวัตถุประสงค์ที่จัดและประสาท พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
(๑๒) ค่าสัณฐานโขนุญาตในการชำระระหว่าง ประเทศสำหรับวัตถุประสงค์ที่ออกฤทธิ์ในประเภท ๓ ฉบับละ ๑๐๐ บาท		